
На Черно-море вълнитѣ.

Ето бурята започва . . .

О, Черно-море, което кораби поглъща!

Като разячени чудовища, вълнитѣ врѣхлитатъ.

И блѣскагъ, въртятъ и поглъщатъ желѣзния корабъ.

Реватъ и се пѣнятъ и въ тъмната бездна да хвърлятъ
навѣки кораба искатъ.

Но тамъ до компаса човѣкътъ стои, прегърналъ
кормилото здраво —

Човѣкътъ съ желѣзната воля.

И напредъ, напредъ надъ вълнитѣ — презъ
смъртта той кораба извежда.

И въ тихия часъ моряцитѣ тихо си шепнатъ:

„И този пжтъ смъртта ни отмина . . .

Спасени сме ний!“
